

ไต้หวัน

(Republic of China)

เมืองหลวง ไทเป

ที่ตั้ง เป็นเกาะในทะเลจีนใต้ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจีนตรงข้ามมณฑลฝูเจี้ยน บริเวณเส้นละติจูดที่ 25 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 121 องศาตะวันออก มีช่องแคบไต้หวันซึ่งกว้างประมาณ 130 กม. ยาว 220 กม. คั่นอยู่ เกาะไต้หวันมีความยาวจากเหนือ-ใต้ประมาณ 400 กม. และกว้างสุดจากตะวันออก-ตะวันตก 145 กม.

ทิศเหนือ	ไกล์ญี่ปุ่น
ทิศใต้	ไกล์ฟิลิปปินส์
ทิศตะวันออก	ติมมหาสมุทรแปซิฟิกและทะเลจีนใต้

อาณาเขต ประกอบด้วยหมู่เกาะใต้หวัน หมู่เกาะเผิงหู หมู่เกาะคินเหมิน และมัตสุ (หม่าจู) พื้นที่รวมประมาณ 36,000 ตร.กม. ใกล้เคียงกับเนเธอร์แลนด์

ภูมิประเทศ 2 ใน 3 ของพื้นที่เป็นภูเขาที่ลาดลงเป็นที่ราบทางตะวันตก โดยมีเทือกเขาขนาดใหญ่และขนาดกลางทอดตัวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ของตัวเกาะ ยอดเขาสูงสุด คือ ยอดเขาหยกหรือยูซัน สูง 3,952 ม. มีแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว มีพื้นที่เพาะปลูก 24%

ภูมิอากาศ สภาพอากาศเป็นกึ่งโซนร้อน ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ยสูงกว่า 15 องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 25-28 องศาเซลเซียส อากาศโดยทั่วไปทางตอนใต้ร้อนกว่าทางตอนเหนือ ปริมาณน้ำฝนค่อนข้างมากเฉลี่ย 2,580 มม. ต่อปี บริเวณที่มีฝนตกชุก คือ บริเวณตอนเหนือของเกาะ และยังคงเผชิญกับพายุไต้ฝุ่นและแผ่นดินไหวเสมอ

ประชากร 23.7 ล้านคน (2562) เป็นชาวใต้หวัน 84% จีนแผ่นดินใหญ่ 14% ชาวเขา/พื้นเมือง 2% ชาวใต้หวันมีอายุขัยเฉลี่ย 76.41 ปี

ศาสนา ผสมผสานระหว่างพุทธ ขงจื้อ และเต๋า 93% คริสต์ 4.5% และอื่น ๆ 2.5%

ภาษา ภาษาจีนกลางเป็นภาษาราชการ ภาษาท้องถิ่นคือใต้หวันและฮักกา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือของประชาชน 98.5% จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา 88% ใต้หวันปฏิรูประบบการศึกษาในช่วงทศวรรษ 2000 (ปี 2543-2552) เพื่อยกระดับการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาทางการช่างเป็นมหาวิทยาลัย ใต้หวันมีสถาบันการศึกษาระดับสูง โดยมีมหาวิทยาลัย 164 แห่ง วิทยาลัย 149 แห่ง วิทยาลัยเพื่ออาชีพ 15 แห่ง มี Academy Sinica หรือบัณฑิตยสถานเป็นสถาบันวิจัยที่มีชื่อเสียงที่สุดของใต้หวัน มีสถาบันต่าง ๆ ในสังกัด 24 แห่ง และศูนย์วิจัย 3 แห่งใน 3 สาขา ได้แก่ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีววิทยา และมนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สังคม ทำให้มหาวิทยาลัยของใต้หวันมีจำนวนเกินอุปสงค์และการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของตลาด อย่างไรก็ตาม จำนวนอัตราการเกิดต่ำ ส่งผลให้ผู้เข้าเรียนระดับอุดมศึกษาลดลง 32% จากเดิม 271,108 คน เป็น 184,000 คน

การก่อตั้งประเทศ หลังจากกองทัพของ พล.อ. เจียงไคเช็คพ่ายแพ้สงครามกลางเมืองให้แก่พรรคคอมมิวนิสต์จีน ชาวจีนประมาณ 2 ล้านคน อพยพไปตั้งถิ่นฐานในใต้หวันเมื่อ ต.ค. 2492

วันชาติ 10 ต.ค.

การเมือง ประธานาธิบดีเป็นผู้นำประเทศ ผู้นำกองทัพ และเป็นตัวแทนของชาติในการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มีอำนาจสั่งการ นรม. ซึ่งเป็นผู้นำสภาบริหาร (ครม.) ประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งได้อีกเป็นสมัยที่ 2

โครงสร้างการปกครองรัฐธรรมนูญไต้หวันแบ่งอำนาจออกเป็น 5 สภา (The Five Yuans) ได้แก่ (1) สภาบริหาร (The Executive Yuan) (2) สภานิติบัญญัติ (The Legislative Yuan) (3) สภาตุลาการ (The Judicial Yuan) (4) สภาตรวจสอบและคัดเลือก (The Examination Yuan) (5) สภาควบคุม (The Control Yuan) ทั้ง 5 สภามีอำนาจการบริหารประเทศสูงสุด

สภาบริหาร : (The Executive Yuan หรือ ครม.) มี นรม.เป็นประธานรับผิดชอบการปฏิบัติ ตามนโยบายของรัฐบาลมีการจัดองค์กรย่อย 3 ระดับภายใต้สภาบริหาร คือ (1) คณะมนตรีสภาบริหาร (Executive Yuan Council) คือ ครม. (2) องค์กรบริหาร (Executive Organizations) คือ กระทรวงและ คณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง (3) หน่วยงานขึ้นตรง (Subordinate Departments) รวมไปถึงสำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลาง สำนักงานสถิติ กรมประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการพิเศษอื่น ๆ และคณะกรรมการเฉพาะกิจ

สภานิติบัญญัติ : (The Legislative Yuan) เป็นตัวแทนของประชาชนในการออกกฎหมาย และควบคุมการทำงานของสภาบริหาร ผู้แทนของสภานิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี สภานิติบัญญัติมีสมัยประชุมปีละ 2 ครั้ง และมีอำนาจในการออกกฎหมายทั่วไป การรับรองคำสั่งฉุกเฉิน การตรวจสอบร่างรัฐบัญญัติงบประมาณ และการตรวจสอบรายงานทางบัญชี การรับรองรัฐบัญญัติที่ออกโดย กฎอัยการศึก และการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

สภาตุลาการ : (The Judicial Yuan) ดูแลระบบตุลาการของประเทศ ทั้งนี้ ระบบตุลาการของ ไต้หวันมีศาลชั้นต้น (The District Court) ศาลอุทธรณ์ (The High Court) และศาลฎีกา (The Supreme Court) สภาตุลาการเป็นองค์กรด้านตุลาการสูงสุดของประเทศโดยควบคุมกระทรวงยุติธรรม ศาลฎีกา ศาลฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการระเบียบวินัยข้าราชการ สภาตุลาการมีประธาน รองประธานและตุลาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ 17 คน ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาควบคุม

สภาตรวจสอบและคัดเลือก : (The Examination Yuan) ดูแลและจัดระบบกิจการพลเรือน รับผิดชอบในการสอบสวน การแต่งตั้ง การคัดเลือก การใช้จ่ายเงินของข้าราชการในสังกัดของรัฐบาล

สภาควบคุม : (The Control Yuan) สภาควบคุมเป็นฝ่ายควบคุมสูงสุดของชาติ มีสิทธิในการ ให้ความคิดเห็น การพิจารณาความผิดของข้าราชการ การตักเตือน การลงโทษ และการตรวจสอบบัญชี สภาควบคุมมีอำนาจในการถอดถอน จนท.ของรัฐ

เศรษฐกิจ ไต้หวันมีระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มั่นคงและมุ่งเปิดเสรีเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ นโยบายของประธานาธิบดีไช่ อิงเหวิน ให้ความสำคัญลำดับแรกกับการพัฒนาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างทาง เศรษฐกิจเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการมุ่งส่งเสริมนโยบาย New Southbound เพื่อกระชับ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศในอาเซียนและเอเชียใต้มากขึ้น

เศรษฐกิจไต้หวันจะขยายตัวเพิ่มขึ้น 2.46% ในปี 2562 และจะขยายตัว 2.58% ในปี 2563 จากที่ขยายตัว 2.40% ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2562 และความกังวลของเรื่องข้อขัดแย้งทางการค้าระหว่าง จีนกับสหรัฐฯ ทำให้บริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ ทั้งเทคโนโลยี 5G และปัญญาประดิษฐ์ ย้ายฐานการผลิตจาก จีนไปยังไต้หวัน อย่างไรก็ดี นโยบายการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ข้อขัดแย้งทางการค้าระหว่างญี่ปุ่นกับ เกาหลีใต้ และการชุมนุมประท้วงในฮ่องกงต่างส่งผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจของไต้หวัน ทั้งนี้ ไต้หวันเป็นฐานการผลิตเทคโนโลยีในห่วงโซ่อุปทานของโลก ได้แก่ บริษัท Apple Inc และ Foxconn

ภาคบริการการคิดเป็น 62.1%

ภาคอุตสาหกรรมคิดเป็น 36%

ภาคการเกษตรคิดเป็น 1.8%

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ดอลลาร์ไต้หวัน (TWD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 30.39 ดอลลาร์ไต้หวัน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 ดอลลาร์ไต้หวัน : 0.99 บาท (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 586.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.58%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 75,290 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้า : เกินดุล 83,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 15,235 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 11.40 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 3.8%

อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย : 1.4%

มูลค่าการส่งออก : 317,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ ปีโตรเคมี ยานยนต์และส่วนประกอบ เรือ อุปกรณ์สื่อสารแบบไร้สาย จอแสดงผลแบบแบน เหล็ก พลาสติก คอมพิวเตอร์

คู่ค้าส่งออกสำคัญ : จีน ฮองกง สหรัฐฯ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น

มูลค่าการนำเข้า : 259,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมัน เซมิคอนดักเตอร์ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน เหล็ก คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารแบบไร้สาย ยานยนต์ สารเคมี สิ่งทอ

คู่ค้านำเข้าสำคัญ : จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป สหรัฐฯ เกาหลีใต้

การท่องเที่ยว กองทัพไต้หวันมีกำลังพล 1,890,000 นาย โดยเป็นกองปฏิบัติหน้าที่ 215,000 นาย และกองกำลังทหารสำรอง 1,675,000 นาย กองทัพไต้หวันมุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถทางทหาร เพื่อป้องกันภัยคุกคามและสิทธิในการปกป้องตนเองในอนาคต งบประมาณทหารประมาณ 10,725 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562) และเพิ่มขึ้น 8.3% ในปี 2563 ซึ่งเพิ่มสูงมากที่สุดในรอบ 10 ปี กับทั้งในปี 2563 ไต้หวันขอรับการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพทางการทหารจากสหรัฐฯ โดยจัดสรรงบประมาณสำหรับการเดินทางระหว่างกองกำลังสหรัฐฯ ไปยังไต้หวันประมาณ 500,000 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับสูงของไต้หวันกับสหรัฐฯ ภายใต้ Taiwan Travel Act

ทบ.กำลังพล 200,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ ถ.หลัก 1,100 คัน และปืนใหญ่ 1,600 กระบอก

ทร.กำลังพล 45,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือดำน้ำ 4 ลำ เรือฟริเกต 22 ลำ เรือพิฆาต 4 ลำ

ทอ.กำลังพล 45,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ 384 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง 19 เครื่อง และเครื่องบินสำหรับภารกิจพิเศษ 25 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาด้านความมั่นคงของไต้หวัน คือ 1) ภัยคุกคามจากกองทัพจีนที่มีต่อไต้หวัน โดยจีนนำสรรพาวุธมาประจำการในมณฑลฝูเจี้ยนและเจียงซีซึ่งอยู่ตรงข้ามกับด้านตะวันตกของไต้หวัน เนื่องจากจีนยังคงเห็นว่าไต้หวันเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของจีนที่รอการผนวก 2) ปัญหาอำนาจอธิปไตยเหนือหมู่เกาะในทะเลจีนใต้ และทะเลจีนตะวันออก

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ได้หวั่นเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ ADB, APEC, BCIE, ICC, IOC, ITUC, PGEC, PECC, WFTU และ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสูง เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนและทุ่มเทงบประมาณด้านการศึกษามาก ทำให้ไต้หวันเป็นผู้ผลิตสินค้าประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศชั้นนำของโลก และจำนวนการจดทะเบียนสิทธิบัตรต่าง ๆ เป็นรองเพียงสหรัฐฯ เยอรมนี และญี่ปุ่น อีกทั้งมีขีดความสามารถในการแข่งขันอันดับที่ 15 ของโลก บทบาทสำคัญของรัฐบาลในการสนับสนุนธุรกิจด้านเทคโนโลยีขั้นสูงต่าง ๆ คือ การให้คำปรึกษาและจัดหาสิ่งจูงใจในการลงทุน รวมทั้งจัดตั้งกองทุนสำหรับการตั้งศูนย์ส่งเสริมธุรกิจเกือบ 100 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันวิจัยเทคโนโลยี (ITRI) ที่ได้รับการยกย่องในการเป็นผู้นำของโลกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ไต้หวันมุ่งเน้นการพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม และการพัฒนาใน 7 สาขาหลัก คือ อุตสาหกรรมชีวภาพและเภสัชกรรม อุตสาหกรรมพลังงานสีเขียว อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลที่ทันสมัย อุตสาหกรรมอาหาร การพัฒนาให้เมืองเกาหยวน เป็นศูนย์กลางเทคโนโลยี เกษตรกรรมแนวใหม่ และเศรษฐกิจหมุนเวียน นอกจากนี้ ไต้หวันยังมุ่งกระชับความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์กับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้โดยจัดตั้งศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ใน 9 ประเทศตั้งแต่ปี 2560 ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ เมียนมา ศรีลังกา และอินเดีย เพื่อมุ่งเน้นการแลกเปลี่ยนในการทำน้ำสะอาด ระบบสาธารณสุขอัจฉริยะ การรักษาสีงแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับมนุษย์ ความร่วมมือดังกล่าวเป็นโอกาสให้แสดงถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของไต้หวัน และยังส่งเสริมให้นักวิจัยไต้หวันทำการวิจัยในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายมุ่งใต้ใหม่ (New Southbound Policy) ของรัฐบาล ที่มุ่งส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาค ไต้หวันหวังว่าจะนำผลลัพธ์จากการวิจัยร่วมกันข้างต้นไปพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างไต้หวันกับประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะด้านการป้องกันภัยพิบัติ อุปกรณ์และบริการทางการแพทย์ และการเกษตรอัจฉริยะ

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 37 แห่ง ใช้การได้ดี 35 แห่ง ท่าอากาศยานสำคัญคือ ท่าอากาศยานนานาชาติไต้หวันเกาหยวน (เดิมชื่อท่าอากาศยานนานาชาติเจียงไคเช็ค) เส้นทางรถไฟ 1,597 กม. เส้นทางถนน 42,520 กม. มีระบบการขนส่งมวลชนที่ทันสมัยและมีรถไฟความเร็วสูง การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐาน 13.77 ล้านเลขหมาย และโทรศัพท์เคลื่อนที่ 29.68 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ 886 ใช้ระบบดิจิทัลทั้งหมด โทรศัพท์ 75 ช่อง สถานีวิทยุ 170 สถานี ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 20.60 ล้านคน รหัสอินเทอร์เน็ต .tw

การเดินทาง สายการบินไทยที่บินตรงไปไต้หวัน คือ การบินไทย นกสภูติ และไทยไลอ้อนแอร์ สายการบินไต้หวันที่บินตรงมาไทย คือ ไชน่าแอร์ไลน์ (สายการบินประจำชาติของไต้หวัน) อีวีเอแอร์ และไทเกอร์แอร์ ใช้ระยะเวลาในการบิน 3 ชม. 45 นาที เวลาที่ไต้หวันเร็วกว่าไทย 1 ชม.

สถานะของไต้หวันในประชาคมโลก จีนถือว่าไต้หวันเป็นมณฑลหนึ่งของจีน และมีนโยบายรวมไต้หวันเข้ากับจีนเหมือนฮ่องกงและมาเก๊า (ปัจจุบันเป็นเขตบริหารพิเศษของจีนหลังจากสหราชอาณาจักรและโปรตุเกสส่งมอบคืนให้จีนเมื่อปี 2540 และปี 2542 ตามลำดับ) จึงกำหนดให้ประเทศต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนต้องยึดมั่น “นโยบายจีนเดียว” คือ ถือว่าไต้หวันเป็นส่วนหนึ่งของจีน ทำให้ไต้หวันมีความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ

ในโลกเพียง 15 ประเทศ (เบลีซ เฮติ นิการากัว เซนต์คิตส์และเนวิส เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์ กัวเตมาลา ฮอนดูรัส ปารากวัย เซนต์ลูเชีย เอสวาตินี นครรัฐวาติกัน ปาเลา ตูวาลู หมู่เกาะมาร์แชลล์ และนาอูรู) ประเทศที่มีสถานทูตประจำอยู่ในไทเป ได้แก่ เบลีซ กัวเตมาลา เฮติ ฮอนดูรัส นิการากัว ปารากวัย เอสวาตินี หมู่เกาะมาร์แชลล์ ปาเลา และนครรัฐวาติกัน ไต้หวันไม่มี สอท.ในไทย โดยทางปฏิบัติ สำนักงานเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทเป ประจำประเทศไทย (Taipei Economic and Cultural Office in Thailand) มีภารกิจเทียบเท่ากับสถานทูตของไต้หวันในไทย

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) นโยบายความสัมพันธ์ไต้หวันกับจีน โดยเฉพาะจีนเพิ่มแรงกดดันไต้หวัน เช่น การกีดกันไต้หวันจากการประชุมระหว่างประเทศต่าง ๆ หรือแย่งชิงพันธมิตรทางการทูตจากไต้หวัน การคว่ำบาตรบริษัทสหรัฐฯ ที่ค้าอาวุธกับไต้หวัน
- 2) การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ กับไต้หวันในด้านการทหาร โดยเฉพาะความร่วมมือภายใต้ Taiwan Travel Act ความเคลื่อนไหวดังกล่าวจะทำให้จีนไม่พอใจและอาจกระทบความสัมพันธ์จีน-สหรัฐฯ
- 3) ไต้หวันพยายามเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ทั้งในและนอกภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะนโยบาย New Southbound ที่มุ่งขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศอาเซียน เอเชียใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เพื่อลดการพึ่งพาจีน

ความสัมพันธ์ไทย-ไต้หวัน

ไทยยึดหลักการจีนเดียวในการดำเนินความสัมพันธ์กับไต้หวัน ทำให้รัฐบาลไม่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับไต้หวัน แต่ยังมีความสัมพันธ์ในด้านเศรษฐกิจ วิชาการ และสังคม ส่วนภาคเอกชน ได้แก่ Joint Economic Cooperation between Chinese National, Association of Industry & Commerce (CNAIC) และ Federation of Thai Industries (FTI) (ม.ค. 2532)

การค้าทวิภาคี ม.ค.-ก.ย. 2562 ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 12 ของไต้หวัน มูลค่าการค้ารวม 285,323 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลง 6.6% จากช่วงเดียวกันของปี 2561 ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้าไต้หวัน 102,352 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยนำเข้าจากไต้หวัน 193,838 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ลดลง 3.02%) ไทยส่งออกไต้หวัน 91,485 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้านำเข้าของไทยที่สำคัญ ได้แก่ ไอซีบอร์ด เครื่องจักรไฟฟ้า สินค้าประมง เหล็กกล้า ชิ้นส่วนจักรยานยนต์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก และสิ่งทอ สินค้าส่งออกของไทยที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์โลหะ และยางพารา

การท่องเที่ยว ประเทศไทยและคนไทยเป็นที่ชื่นชอบของชาวไต้หวันในทุกระดับ เนื่องจากความใกล้ชิดในด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรม และศาสนาพุทธ เมื่อ ม.ค.-เม.ย. 2562 ชาวไต้หวันเดินทางมาท่องเที่ยวไทย 140,925 คน (เพิ่มขึ้น 25% จากช่วงเดียวกันของปี 2561) ส่วนชาวไทยไปไต้หวัน 42,283 คน (เพิ่มขึ้น 23.25% จากช่วงเดียวกันของปี 2561) และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่องหลังจากไต้หวันต่ออายุมาตรการยกเลิกรถตรวจลงตราหนังสือเดินทางสำหรับชาวไทยจนถึง 31 ก.ค. 2563

แรงงาน ไต้หวันเป็นตลาดแรงงานสำคัญอันดับ 1 ของไทย เมื่อ เม.ย. 2562 มีแรงงานไทยในไต้หวัน 71,315 คน (9.1% ของแรงงานต่างชาติในไต้หวัน) ส่วนใหญ่เป็นสาขาอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานประเภทควบคุมเครื่องจักรและประกอบชิ้นส่วน ขณะที่มิชชันนารีไต้หวันเดินทางมาไทยเพื่อติดต่อค้าขายและลงทุนประมาณ 150,000 คน ส่วนมากเป็นนักธุรกิจ

ด้านวิชาการ ไทยและไต้หวันมีความร่วมมือด้านวิชาการครอบคลุมหลากหลายสาขา โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรม สาธารณสุขชุมชน และการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ความตกลงสำคัญ ได้แก่ ความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนและความตกลงยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (ปี 2542) ความตกลงระหว่างสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยประจำไทเปและสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าไทเปประจำประเทศไทย เพื่อการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัฐฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ปี 2555) ส่งผลให้นักธุรกิจ นักลงทุนไทยและไต้หวันได้รับประโยชน์จากการที่ไม่ต้องเสียภาษีซ้ำซ้อนในส่วนของรายได้จากการดำเนินธุรกิจระหว่างไทยและไต้หวัน และข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ปี 2556) เพื่อเพิ่มศักยภาพของตำรวจไทยและไต้หวันผ่านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความร่วมมือระหว่างกันเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจข้ามชาติและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

น.ส.ไช อิงเหวิน
(Tsai Ing-wen)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีไต้หวัน
เกิด	31 ส.ค. 2499 (อายุ 63 ปี/ปี 2563) ที่ไต้หวัน
การศึกษา	ปริญญาตรีด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน ปริญญาโทด้านกฎหมายจาก Cornell University ปริญญาเอกด้านกฎหมายจาก London School of Economics เชี่ยวชาญด้านกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและกฎหมายการแข่งขัน
สถานภาพทางครอบครัว	โสด
สังกัดพรรค	ประชาธิปไตยก้าวหน้า (Democratic Progressive Party-DPP)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2527-2543	- รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ด้านกฎหมาย National Chengchi University และ Soochow University
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2535-2543	- เริ่มงานทางการเมือง โดยเข้าร่วมกับพรรคก๊กมินตั๋ง หัวหน้าที่ปรึกษาด้านกฎหมาย คณะเจรจาการค้าของไต้หวันเพื่อเข้าร่วม GATT และ WTO
ปี 2537-2541	- ที่ปรึกษาอาวุโส สภากิจการแผ่นดินใหญ่
ปี 2542-2543	- ที่ปรึกษาอาวุโส สภาความมั่นคงแห่งชาติ
ปี 2543-2547	- ประธานสภากิจการแผ่นดินใหญ่ โดยการเชิญของประธานาธิบดีเฉิน สู่เปียน จากพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า (DPP) ก่อนจะเข้าเป็นสมาชิกพรรค DPP เมื่อปี 2547
ปี 2548-2549	- สมาชิกสภานิติบัญญัติ
ปี 2549-2550	- รอง นรม. ไต้หวัน
ปี 2551	- หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า
ปี 2555	- เป็นสตรีคนแรกของไต้หวันที่ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี โดยแพ้คะแนนนายหม่า อิงจิว จากพรรคก๊กมินตั๋ง
ปี 2559-ปัจจุบัน	- ประธานาธิบดีไต้หวัน

คณะรัฐมนตรีได้วัน

ประธานาธิบดี	Tsai Ing-wen
รองประธานาธิบดี	Chen Chien-jen
นรม. (ประธานสภาบริหาร)	Su Tseng-change
รอง นรม. (รองประธานสภาบริหาร)	Chen Chi-mai
เลขาธิการ นรม.	Li Meng-yen
โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	Kolas Yotaka
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Hsu Kuo-yung
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Jausieh Joseph Wu
รมว.กระทรวงกลาโหม	Feng Shih-kuan
รมว.กระทรวงการคลัง	Su Jain-Rong
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Pan Wen-Chung
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Tsai Ching-hsing
รมว.กระทรวงกิจการเศรษฐกิจ	Jong China Shen
รมว.กระทรวงขนส่งและคมนาคม	Lin Chia Lung
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ	Shih Chung Chen
รมว.กระทรวงแรงงาน	Hsu Ming-Chun
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Cheng Li-chiun
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Liean-Gee Chen
รมว.กระทรวงการตรวจสอบ	Shu-Hsiang Hsu
รมว.กระทรวงราชการพลเรือน	Chou Hung-Hsien
รัฐมนตรีลอย	Kung Ming-hsin
รัฐมนตรีลอย	Wu Tse-cheng
รัฐมนตรีลอย	Lo Ping-cheng
รัฐมนตรีลอย	Tang Feng
รัฐมนตรีลอย	Deng Chen-chung
รัฐมนตรีลอย	Cheng Mei-ling
รัฐมนตรีลอย	Wu Tsung-tsong
รัฐมนตรีลอย	Chang Jing-sen
รัฐมนตรีลอย	Lin Wan-i
ประธานสภาเพื่อการพัฒนาแห่งชาติ	Chen Mei-ling
ประธานสภาตรวจสอบทางการเงิน	Wellington L.Koo
ประธานสภากิจการชุมชนในต่างประเทศ	Li Zhongwei
ประธานสภากิจการแผ่นดินใหญ่	Chen Ming Tong
ประธานคณะกรรมการทหารผ่านศึก	Feng Shih Kuan
ประธานสภาพลังงานปรมาณู	Hsieh Shou-Shing
ประธานสภาเกษตรกรรม	Chen Chi Chung

ประธานสภาชนเผ่าพื้นเมือง	Icyang Parod
ประธานสภากิจการชนเผ่าฮักกา	Lee Yung-de
ผอ.สำนักงานประมาณการบัญชีและสถิติ	Tzer-Ming Chu
อธิบดีกรมบริหารบุคคล	Jay N.Shih
ผู้จัดการสำนักงานบริหารอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	Chang Tzi-Chin
ผอ.คณะบริหารกองรักษาการณ์ชายฝั่ง	Lee Chung-wei
ประธานคณะกรรมการการก่อสร้างสาธารณะ	Tse-Cheng WU
ประธานคณะกรรมการเพื่อความเป็นธรรมทางการค้า	Huang Mei-ying
ประธานคณะกรรมการด้านการสื่อสารแห่งชาติ	Yaw-Shyang Chen
ผอ.พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	Wu mi cha
ผู้ว่าการธนาคารแห่งชาติไต้หวัน	Ching-Long Yang
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งกลาง	Lee Ching-Yung